

Sygnatura akt XIIC 1391/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 5 lipca 2018r

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Ratajczak

Ławnicy: -----

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Katarzyna Słup- Ostrawska

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2018r w Poznaniu

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (KRS (...))

przeciwko R. K. (P. (...))

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 110524,96zł (sto dziesięć tysięcy pięćset dwadzieścia cztery zł 96/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 grudnia 2016r do dnia zapłaty

II. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6799zł w tym 5417zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarby Państwa Sąd Okręgowy w Poznaniu kwotę 4145zł

/-/SSO Hanna Ratajczak

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 lutego 2017 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego R. K. kwoty 110.524,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 03 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 1.382 zł.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż dokonano zmiany formy z (...) Bank spółka akcyjna na (...) Spółka Akcyjna. W dniu 18 maja 2010 roku doszło do zawarcia przez powoda z pozwanym umowy o kredyt w rachunku (...), na okres 12 miesięcy, zgodnie z § 2 umowy była ona automatycznie przedłużana o kolejne miesiące. Pozwany nie realizował przyjętych na siebie zobowiązań. Wobec zaistniałych przesłanek powód wypowiedział umowę pismem z dnia 20 maja 2016 roku, nadto wskazał, że zadłużenie stało się wymagalne w dniu 25 sierpnia 2016 roku po upływie 30-dniowego terminu wypowiedzenia umowy.

Sąd Rejonowy (...) w L. nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 10 marca 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt VI (...) nakazał pozwanemu R. K. aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłacił powodowi kwotę 110.524,96 zł z odsetkami za opóźnienie od dnia 03 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 4.995,82 zł tytułem zwrotu kosztów procesu albo w tym terminie wniósł sprzeciw.

W ustawowym terminie pozwany R. K. pismem z dnia 12 kwietnia 2017 roku wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości; zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych; przekazanie sprawy do sądu właściwego dla miejsca zamieszkania pozwanego.

Postanowieniem z dnia 30 maja 2017 roku (k. 14) Sąd Rejonowy (...) w L. przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w P..

W odpowiedzi na pozew z dnia 15 listopada 2017 roku (k. 84) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości; zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu. W uzasadnieniu pisma pozwany wskazał, iż kwestionuje żądanie co do zasady jak i co do wysokości.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska procesowe.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

W dniu 18 maja 2010 roku doszło do zawarcia umowy kredytu nr (...) pomiędzy (...) Bank S.A. z siedzibą w W. a R. K.. Powód udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 100.000 zł na finansowanie prowadzonej działalności gospodarczej. Umowa została zawarta na okres 12 miesięcy, z możliwością przedłużenia. W treści §10 umowy strony ustaliły warunki wypowiedzenia lub nieprzedłużenia.

Dowód: umowa kredytu nr (...) (k. 51- 56), regulamin udzielania kredytu (k. 57- 60)

Na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego(...) w W. z dnia 22 listopada 2013 roku dokonano zmiany nazwy firmy powoda z (...) Bank Spółka Akcyjna na (...) Spółka Akcyjna.

Dowód: postanowienie z dnia 22 listopada 2013 roku Sadu rejonowego (...) w W. (k. 32- 32v), zaświadczenie o dokonaniu wpisu (k. 33), odpis zupełny KRS (...) (k. 34- 50v)

Pozwany korzystał z kwoty kredytu, ale mimo obowiązującej umowy zaprzestał wywiązywać się z jej postanowień. Wobec braku terminowej spłaty rat powód pismem z dnia 20 maja 2016 roku wypowiedział pozwanemu przedmiotową umowę z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, liczonego od daty doręczenia pisma. Jednocześnie powód poinformował, że na datę sporządzenia pisma całkowita kwota zobowiązania pozostałego do spłaty wynosiła 105.283,49 zł. Korespondencja została prawidłowo doręczona w dniu 27 maja 2016 roku. Przedmiotowa umowa kredytu uległa rozwiązaniu, a całe roszczenie stało się wymagalne.

Dowód: wypowiedzenie umowy z dnia 20 maja 2016 roku wraz z pokwitowaniem odbioru (k. 63- 65), elektroniczne zestawienie operacji dla rachunku bankowego o nr (...) (k. 66- 77)

Pozwany nie przystąpił do spłaty zadłużenia i na dzień 02 grudnia 2016 roku wynosiło 110.524,96 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 02 grudnia 2016 roku (k. 61)

Do momentu złożenia pozwu zobowiązanie nie zostało uregulowane.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Biorąc pod uwagę całokształt zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, że żądanie powoda nie budzi wątpliwości co do zasady jak również co do wysokości.

Pozwany podnosił, że powód przede wszystkim nie wykazał istnienia zobowiązania. Stanowisko pozwanego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem, rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla

rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 kpc). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc), (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96).

W dalszej kolejności Sąd zważył, iż zgodnie z zasadami obowiązującymi w procedurze cywilnej ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc, art. 6 kc). Art. 6 kc określa reguły dowodzenia, to jest przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Przy czym Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne.

Według tych ogólnych norm na powódzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Obowiązkiem powoda w przedmiotowej sprawie, wobec kwestionowania przez pozwanego roszczenia co do zasady jak i wysokości, było zaprezentowanie materiału dowodowego, który pozwoliłby uwzględnić zgłoszone roszczenie.

W przedmiotowym postępowaniu powód przedłożył oryginał zawartej umowy, oryginał wniosku pozwanego o udzielenie kredytu. Oba dokumenty zostały podpisane i zaparafowane przez pozwanego. Ich treść oraz autentyczność nie budziły zastrzeżeń Sądu. Nadto powód przedłożył do akt wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 02 grudnia 2016 roku z którego wynika, iż na dzień sporządzenia dokumentu zadłużenie pozwanego wynosiło 110.524,96 zł.

Dokument prywatny stanowi pełnoprawny środek dowodowy, który sąd orzekający może uznać za podstawę swoich ustaleń faktycznych, a następnie wyrokowania. Co do zasady dokumenty prywatne korzystają przecież z domniemania autentyczności oraz że osoba, która podpisała dokument, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Domniemania te mogą zostać obalone. Tak więc choć z dokumentem prywatnym nie łączy się domniemanie zgodności z prawdą oświadczenia w nim zawartego, to nie przeszkadza, by sąd orzekający w ramach swobodnej oceny dowodów (art. 233 kpc) uznał treść dokumentu prywatnego za zgodną z rzeczywistym stanem rzeczy. To oznacza, że wyciąg z ksiąg, rachunkowych banku, opatrzony stosownym podpisem podmiotu uprawnionego do działania za bank, jako dokument prywatny mógł dowodzić określonych faktów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 19 stycznia 2017 roku, I ACA 782/16).

Ponadto zgodnie z art. 95 ustawy Prawo Bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 roku (Dz.U. Nr 140, poz. 939) księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku, jak również sporządzone w ten sposób pokwitowania odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych oraz ustanowionych na rzecz banku zabezpieczeń i mogą stanowić podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych.

Sąd na podstawie złożonych dokumentów uznał, iż powód wykazał istnienie roszczenia oraz jego wysokość. Pozwany nie zapoznał się z oryginałami powyższych dokument, nie złożył też dalszych wniosków dowodowych. Pozwany zaprezentował jedynie swoje twierdzenia, w toku postępowania pozostawał bierny i nie dowiódł aby żądanie pozwu było niezasadne. Powód przedstawił dowody, na których Sąd się oparł ustalając stan faktyczny. Wobec czego ustalił, że strony łączyła umowa kredytu, na jej podstawie pozwanemu zostały przekazane środki pieniężne do jego wyłącznej dyspozycji, jednak ten nie wywiązywał się z postanowień umowy i nie spłacał regularnie i terminowo istniejącego zobowiązania. Samo zaprzeczenie przez pozwanego okolicznościom przytaczanym przez stronę powodową nie było wystarczające dla uwzględnienia stanowiska pozwanego i w efekcie oddalenia przedmiotowego powództwa. Pozwany prawidłowo wezwany na termin rozprawy ani razu nie stawił się aby złożyć swoje zeznania.

Sąd nie przeprowadził dowodu z oryginału wypowiedzenia umowy, albowiem dokument ten jest w posiadaniu samego pozwanego, jak ustalił Sąd wypowiedzenie umowy zostało pozwanemu doręczone prawidłowo, a korespondencja została odebrana.

Należy podkreślić, że powód działa zgodnie z postanowieniami zawartej umowy, która określała, że w przypadku braku terminowej spłaty rat kredytu bank może wypowiedzieć umowę, a wówczas świadczenie stanie się wymagalne w całości. Pozwany zawierając umowę podjął pewne ryzyko, ze świadomością, że w przypadku braku realizacji przez niego postanowień umowy, zostanie ona wypowiedziana, a wówczas do spłaty pozostanie cała kwota. Niemniej mając na uwadze treść umowy kredytu pozwany z góry wiedział kiedy i z jakich przyczyn może dojść do wypowiedzenia umowy.

Zgodnie z art. 505³⁶ zd. 1 w razie prawidłowego wniesienia sprzeciwu nakaz zapłaty traci moc w całości, a sąd przekazuje sprawę do sądu według właściwości ogólnej.

Mając na uwadze treść wyżej powołanego przepisu oraz fakt, że żądanie pozwu zasługiwało na uwzględnienie Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 110524,96 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty.

O odsetkach ustawowych od zasądzonej należności głównej Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc, zgodnie z treścią przywołanego przepisu jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc i obciążył nimi pozwanego jako stronę przegrywającą proces. Na koszty postępowania składają się 5.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, 1.382 zł tytułem uiszczonej ¼ części opłaty od pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 kpc Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 4.145 zł tytułem ¾ części nieuiszczonej opłaty od pozwu.

Mając na uwadze powyższe na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Hanna Ratajczak